

Nevasta bolnavă

Vasile Alecsandri

Plugurile intră-n sat,
Nevestele zac în pat.
Mă dusei la mine-acasă,
La nevasta-mi cea frumoasă,
Ca să prind un sărutat,
Ea-mi zice: „De ești bărbat
Și ai suflet cu durere,
Adă-mi o cupă de miere
Și-mi adu-o cupă de vin
Durerea să mi-o alin,
Ia și cea sită din cui
Și făină din budui
Și-mi fă iute-o turtă lată
Să nu-ncapă pe lopată,
Ah! drăguț bărbatul meu,
Să faci cum ți-oi zice eu.
Cânepa mi-am semănat,
Dar când fu pe adunat
Boala-n trupu-mi a intrat!
Îs bolnavă și mai moartă,
Cânepa cade de coaptă.
Ia tu coasa de-o cosește,
De boală mă mântuiește,
Și ia grebla de-o adună,
Și de boală mă răzbună”.
Vin cu miere i-am adus,
La cânepă eu m-am dus,
Dar nimic n-am ajutat,
Că nevasta m-a lăsat
Ș-a luat, luat cu ea
Sărmana inima mea!
Asta-i lumea, ard-o focul!
Când chitești să cerci norocul,
Nici că-n lume-i afli locul!